

Az igazság fogságában

Atom Egoyan új filmje hollywoodi noirnak indul, aztán kibomlik és kusza, de élvezhető mozi lesz belőle.



Az igazság fogságában

Atom Egoyan új filmje hollywoodi noirnak indul, aztán kibomlik és kusza, de élvezhető mozi lesz belőle.

New Jersey, ötvenes évek. Tágra nyílt szemû, pucér lány fekszik két népszerű komikus hotelszobájában, a vízzel teletöltött kádban. Nem tudni, gyilkosság történt-e vagy baleset, és mi köze a hullának a Morris-Collins duóhoz egyáltalán.

Ezt a rejtélyt akarja kinyomozni tizenöt évvel később Karen O'Connor, a fiatal újságíró (Alison Lohman), aki gyerekkorában maga is nagy rajongója volt Morriséknak. Lanny Morris-t (Kevin Bacon) és Vince Collins-t (Colin Firth) végül soha nem ítélték el, a sztárok kettőse viszont az eset után nem sokkal felbomlott. Hogyan halt meg a lány és miért? Ki a felelős? Mi az igazság?

Egoyan új fimje törölmetszett krimiként indul, noirosan modoros hangalámondásokkal, de a nyomozás, amiről először azt hisszük, maga a film középpontja, lassan kibomlik és háromfelé hasad: a szereplők gondolatai a régi haláleset körül forogva kergetőznek, de a jelenben gubancolódnak össze. A történetek ugyanarról a múltbeli pillanatról szólnak, mégis más-más irányba tolják a jelent.

A nézőnek meg az a feladata, hogy megpróbálja azonosulni szép sorban mindenkivel, hiszen hiányzik a bombabiztos kiinduló pont, csak a sok különböző verzió kavarg a vásznon. Irónikus a cím - az eredetiben Where the Truth Lies -, mert Egoyan minden új jelenettel rácáfol az egyetlen, megfogható igazság létezésére.

Karen minél több lépést tesz beljebb, a csodaországos Nyuszi barlangjába, annál bizonytalanabb lesz magában és a válaszokban, amiket kap a kérdéseire - egy adott ponton például nem mással, mint a kékszoknyás Alice-szel smárol félmeztelenül, amin aztán maga is alaposan meglepődik. Igen, sok a szex. Fiúk fekszenek lányokon, fiúk fiúkon, lányok szája más lányok nedveitől csillog.

Ez is félrevezető persze: ahogyan nem a rég halott lányról, nem is a szexről szól ez a film. Tessék, itt az én tippem: Az igazság fogságában az ártatlanság filmje. Ha nem is az

ártatlanság, de az ártatlanság emléke lengi be a történetet: itt a gyerekkor és ami utána jön, a régi, naívnak és fekete-fehérnek hitt Amerika és az új, tomboló hippikorszak, a látszat és valóság össze-vissza mosódó rétegei. De mindenki döntse el maga, ez a lényeg.

Jó kis mozis élmény. Ha nem is olyan hipnotikus és felkavaró, mint Lynch Mullholland Drive-ja, Egoyan filmje is bentragad az ember fejében. Igaz, a főszereplői legtöbbször cserben hagyják; Alison Lohman nem játszik, inkább tehetetlenül sodródik a karakterével, Firth pedig átlagosan, megbízható unalommal teljesít. Bacon a legjobb hármuk közül, de ő is csak ritkán meggyőző. Még szerencse, hogy van néhány kiváló színész is a mellékszerepekben - ilyen David Hayman, az inas, vagy Rachel Blanchard, aki a halott lányt játssza.

A stilizált, precízen összerakott látványt jól egészíti ki a bombasztikus, szégyentelenül hatásvadász filmzene. Az igazság fogságában nem a sztori vagy a színészi alakítások teszik emlékezetessé: Egoyan ezúttal az érzékek és a hangulatok filmjét forgatta le, sikerrel.

Mesterházy Lili